

نقش آنتی‌اکسیدان‌ها در تنظیم استرس اکسیداتیو ناشی از ورزش: مرور مکانیسم‌های مولکولی و تاثیرات عملکردی

اسداله اسدی^۱، نرگس یزدان‌نسب^۱، زهرا حرمتی اوغول بیگ^۲، سیده زینب پرندک^۲،
امیرحسین حرمتی اوغول بیگ^{۲*}

مقاله مروری

مقدمه: ورزش با القای استرس اکسیداتیو از طریق تولید گونه‌های فعال اکسیژن (ROS)، سازوکارهای پیچیده‌ای را در بدن به وجود می‌آورد که نقش دوگانه‌ای در سازگاری ورزشی و آسیب سلولی ایفا می‌کنند. این مطالعه نقش دوگانه ROS (هم سیگنالینگ مفید، هم آسیب‌زا) و تناقضات تأثیر آنتی‌اکسیدان‌ها بر عملکرد ورزشی را بررسی می‌کند. هدف، تحلیل مکانیسم‌های تعامل آنتی‌اکسیدان‌ها با ROS و ارائه راهکارهای شخصی‌سازی شده برای مصرف بهینه آن‌ها بر اساس ویژگی‌های فردی و نوع تمرین است.

روش بررسی: این مرور سیستماتیک با جستجو در پایگاه‌های PubMed، Scopus، Web of Science و PsycINFO (۲۰۲۲-۲۰۲۵) انجام شد. مطالعات مروری، تجربی و مشاهده‌ای مرتبط با آنتی‌اکسیدان‌ها، استرس اکسیداتیو و ورزش انتخاب شدند. مطالعات بدون متن کامل، غیرمرتبط با مکانیسم‌های زیستی/عملکردی، یا شامل افراد بیمار حذف شدند.

نتایج: این مرور سیستماتیک با بررسی ۱۵ مطالعه از میان ۱۴۲ مقاله اولیه نشان داد ورزش متوسط با فعال‌سازی مسیر Nrf2 دفاع آنتی‌اکسیدانی را تقویت می‌کند، درحالی‌که سطح متعادل ROS/RNS برای سازگاری عضلانی مفید است. مکمل‌های آنتی‌اکسیدانی اگرچه بهبود ریکاوری را تسهیل می‌کنند، مصرف بیش‌ازحد آن‌ها می‌تواند سازگاری تمرینی را مختل نماید. **نتیجه‌گیری:** حفظ تعادل میان تولید ROS و دریافت آنتی‌اکسیدان برای سلامت و عملکرد ورزشی ضروری است. ورزش با شدت متوسط دفاع آنتی‌اکسیدانی را تقویت کرده و تمرینات شدید می‌توانند این تعادل را برهم زنند. مصرف هدفمند مکمل‌ها و رژیم غذایی غنی از پلی‌فنول‌ها به بهبود ریکاوری و کاهش التهاب کمک می‌کند، اما مصرف بیش‌ازحد ممکن است سازگاری‌های تمرینی را مختل کند. پژوهش‌های آینده باید بر تعیین دوز و زمان‌بندی بهینه و بررسی اثرات بلندمدت تمرکز کنند.

واژه‌های کلیدی: استرس اکسیداتیو، آنتی‌اکسیدان‌ها، عملکرد ورزشی، سیگنالینگ، ریکاوری

ارجاع: اسدی اسداله، یزدان‌نسب نرگس، حرمتی اوغول بیگ زهرا، پرندک سیده زینب، حرمتی اوغول بیگ امیرحسین. نقش آنتی‌اکسیدان‌ها در تنظیم استرس اکسیداتیو ناشی از ورزش: مرور مکانیسم‌های مولکولی و تاثیرات عملکردی. مجله علمی پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد ۱۴۰۴؛ ۳۳ (۹): ۸۵-۹۳۶۹.

۱- گروه زیست‌شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران.

۲- گروه فیزیولوژی ورزشی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران.

* (نویسنده مسئول): تلفن: ۰۹۹۲۰۱۴۷۸۸۲، پست الکترونیکی: amirhosseinhormati@uma.ac.ir، صندوق پستی: ۵۶۱۹۹۱۳۱۳۱

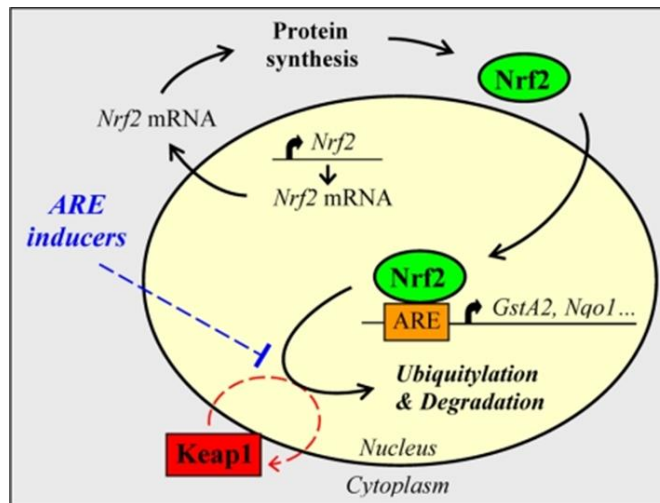
مقدمه

ژنتیک به مطالعه ژن‌ها و نقش آن‌ها در تعیین ویژگی‌های فردی، از جمله ظرفیت‌های ورزشی، گفته می‌شود. تغییرات ژنتیکی می‌توانند بر عملکرد فیزیولوژیکی، پاسخ به تمرین و ریسک ابتلا به بیماری‌ها تأثیرگذار باشند (۱) ایپی‌ژنتیک به مجموعه تغییرات قابل برگشت در بیان ژن‌ها گفته می‌شود که بدون تغییر در توالی DNA رخ می‌دهد و می‌تواند تحت تأثیر عوامل محیطی مانند تغذیه و تمرین ورزشی قرار گیرد. این تغییرات می‌توانند عملکرد ورزشی و سلامت را تعدیل کنند (۲). فعالیت‌های ورزشی، به ویژه تمرینات با شدت بالا یا طولانی‌مدت، با افزایش قابل توجه تولید گونه‌های فعال اکسیژن (Reactive Oxygen Species) و نیتروژن (Reactive Nitrogen Species) در بدن همراه هستند. این مولکول‌های واکنشی، که به‌طور عمده در طی متابولیسم هوازی در میتوکندری‌ها و همچنین از طریق فرآیندهای التهابی تولید می‌شوند، می‌توانند به استرس اکسیداتیو منجر شوند (۳). استرس اکسیداتیو زمانی رخ می‌دهد که تعادل بین تولید گونه‌های فعال اکسیژن و نیتروژن (ROS و RNS) و دفاع آنتی‌اکسیدانی بدن مختل شود. این عدم تعادل می‌تواند به آسیب سلولی، التهاب مزمن، خستگی عضلانی و کاهش عملکرد ورزشی منجر گردد (۴). در حضور استرس اکسیداتیو ناشی از فعالیت‌های ورزشی، Nrf2 از Keap1 جدا شده و به هسته منتقل می‌شود، جایی که با اتصال به ARE، بیان ژن‌های آنتی‌اکسیدانی مانند GSTA2 و NQO1 را فعال می‌کند. این مکانیسم به کاهش آسیب اکسیداتیو و بهبود عملکرد ورزشی کمک می‌کند (شکل ۱) (۵). بدن انسان دارای سیستم دفاعی پیچیده‌ای شامل آنتی‌اکسیدان‌های درون‌زا (مانند آنزیم‌های سوپراکسید دیسموتاز، Superoxide Dismutase، کاتالاز، Catalase و گلووتاتیون پراکسیداز، Glutathione Peroxidase) و برون‌زا (مانند ویتامین‌های C و E، پلی‌فنول‌ها Polyphenols و کاروتنوئید Carotenoids) موجود در رژیم غذایی است که ROS را خنثی کرده و اثرات مخرب آن‌ها را کاهش می‌دهند. (۶،۷).

مکانیسم‌های زیستی متنوعی، از جمله خنثی‌سازی مستقیم رادیکال‌های آزاد، تقویت مسیرهای سیگنالینگ سلولی مانند مسیر Nrf2 (عامل رونویسی مرتبط با پاسخ آنتی‌اکسیدانی)، و کاهش التهاب از طریق تعدیل سیتوکین‌های پیش‌التهابی، به محافظت از سلول‌ها در برابر استرس اکسیداتیو کمک می‌کنند (۸،۹). تمرین منظم و مصرف آنتی‌اکسیدان‌ها هر دو به کاهش استرس اکسیداتیو کمک می‌کنند، اما از طریق مکانیسم‌های متفاوت. آنتی‌اکسیدان‌ها (مانند ویتامین‌های C و E و آنزیم‌های SOD و کاتالاز) مستقیماً رادیکال‌های آزاد را خنثی کرده و از آسیب اکسیداتیو جلوگیری می‌کنند. از طرفی، تمرین ورزشی منظم با افزایش بیان آنزیم‌های آنتی‌اکسیدانی درون‌زا و تقویت سیستم دفاعی بدن، استرس اکسیداتیو را کاهش می‌دهد، با این حال، مصرف همزمان مکمل‌های آنتی‌اکسیدانی ممکن است با تداخل در سیگنال‌دهی ROS ناشی از تمرین، برخی از فواید سازگاری ورزشی را مهار کند، بنابراین، تعادل بین این دو عامل برای بهره‌مندی از اثرات مثبت هر دو ضروری است (۹،۱۰). شواهد علمی نشان می‌دهند که آنتی‌اکسیدان‌ها می‌توانند نقش مؤثری در بهبود ریکاوری پس از تمرین، کاهش آسیب عضلانی، و حتی تقویت عملکرد ورزشی ایفا کنند (۱۰). با این حال، استفاده از مکمل‌های آنتی‌اکسیدانی در ورزش همچنان محل بحث است؛ زیرا شواهد نشان می‌دهد مصرف بیش‌ازحد آن‌ها می‌تواند با سرکوب سیگنال‌های فیزیولوژیکی ناشی از استرس اکسیداتیو - که برای سازگاری‌های تمرینی مانند افزایش بیوژنز میتوکندری و تقویت ظرفیت آنتی‌اکسیدانی درون‌زا ضروری‌اند - موجب کاهش سازگاری‌های بلندمدت و افت عملکرد شود (۱۱). در مقابل، تحقیقات دیگر پیشنهاد می‌کنند که استفاده هدفمند از مکمل‌های آنتی‌اکسیدانی، به‌ویژه در شرایط استرس اکسیداتیو بالا (مانند تمرینات شدید یا مسابقات پیاپی)، می‌تواند با بهبود ریکاوری، کاهش آسیب عضلانی و حفظ عملکرد ورزشی، بدون به خطر انداختن سازگاری‌های تمرینی، مفید باشد (۱۲-۱۴). در این راستا، درک دقیق نقش آنتی‌اکسیدان‌ها در تعدیل استرس اکسیداتیو ناشی از فعالیت‌های ورزشی، بررسی مکانیسم‌های زیستی دخیل و

تفاوت‌های فردی در پاسخ به این ترکیبات، چالش‌ها و ملاحظات مربوط به کاربرد آن‌ها در برنامه‌های تمرینی و تغذیه‌ای ورزشکاران مورد بحث قرار خواهد گرفت. هدف این مرور، تحلیل شواهد موجود درباره نقش آنتی‌اکسیدان‌ها در تعدیل استرس اکسیداتیو ناشی از ورزش و ارائه توصیه‌های علمی برای بهینه‌سازی سلامت و عملکرد ورزشکاران است. ضرورت این مطالعه از تناقض نتایج پژوهش‌های پیشین و نبود دستورالعمل‌های روشن در مصرف آنتی‌اکسیدان‌ها ناشی می‌شود.

ارزیابی پیامدهای عملکردی آن‌ها از اهمیت به‌سزایی برخوردار است. مطالعه حاضر مروری جامع بر شواهد علمی موجود ارائه می‌دهد و اثرات آنتی‌اکسیدان‌ها بر پاسخ‌های فیزیولوژیکی ورزشکاران، از جمله تعادل اکسیداتیو، کاهش التهاب و بهبود سازگاری‌های تمرینی را بررسی می‌کند. این اثرات عمدتاً از طریق خنثی‌سازی مستقیم رادیکال‌های آزاد، فعال‌سازی مسیر سیگنالینگ Nrf2 و افزایش بیان آنزیم‌های آنتی‌اکسیدانی مانند سوپراکسید دیسموتاز و کاتالاز ایجاد می‌شوند. همچنین، با توجه به تنوع منابع آنتی‌اکسیدانی (طبیعی و مکمل) و

شکل ۱: مسیر سیگنالینگ Nrf2-ARE در پاسخ به استرس اکسیداتیو (۵)

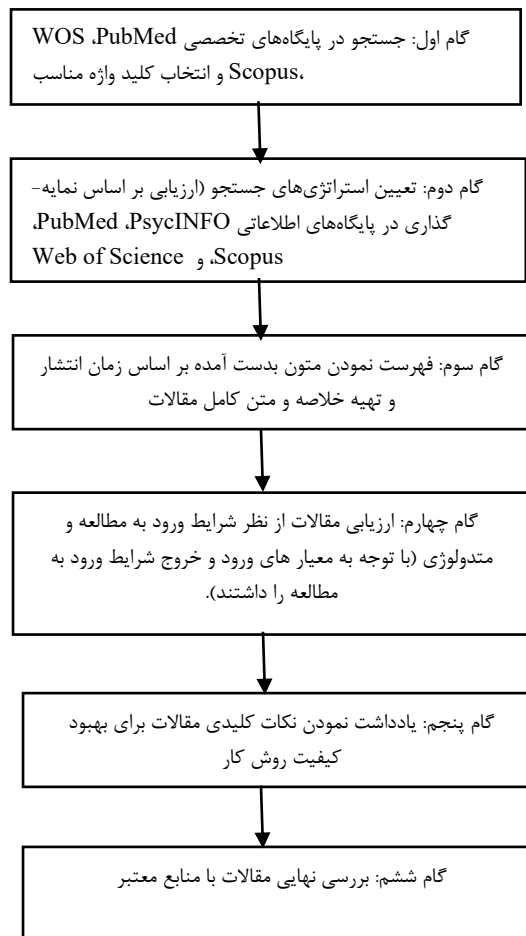
مطالعات با استفاده از رویکرد کیفی و رویکرد مقایسه‌ای صورت گرفت و طی بررسی، شباهت‌ها و تفاوت‌های یافته‌ها در مقالات مختلف انجام پذیرفت، علاوه بر این استخراج نتایج کلیدی مرتبط با مکانیسم‌های زیستی و پیامدهای عملکردی میسر شد. معیارهای ورود و خروج مطالعه عبارتند از ۱- مطالعات مروری، مطالعات تجربی، و مطالعات مشاهده‌ای مرتبط باشند. ۲- مقالات چاپ شده در ژورنال‌هایی با ضریب تأثیر بالا و نمایه شده در پایگاه‌های معتبر باشند. ۳- مطالعات در حیطه تحقیقات مرتبط با نقش آنتی‌اکسیدان‌ها در تعدیل استرس اکسیداتیو ناشی از فعالیت‌های ورزشی باشند. ۴- در صورت محدودیت در دسترسی به متن کامل مطالعه از روند مطالعه حذف شدند. سرانجام ۱۴۲ عنوان مقاله براساس کلید واژه‌ها

روش بررسی

این پژوهش از نوع مطالعه مروری سیستماتیک بوده و به تحلیل مطالعات منتشر شده در زمینه ارتباط ژنتیک، اپی‌ژنتیک و تغذیه با سلامت و عملکرد ورزشی می‌پردازد. جستجوی مقالات به زبان انگلیسی منتشر شده بین سال‌های ۲۰۲۲ تا ۲۰۲۵ بود، که در پایگاه‌های PsycINFO، PubMed، Scopus و Web of Science نمایه شده بودند، علاوه بر این برای جستجوی مقالات از کلیدواژه‌های مرتبط مانند Antioxidants, oxidative stress, exercise, reactive oxygen species (ROS), sports performance استفاده شد. بررسی مقالات از طریق چکیده، مقدمه و نتایج و انتخاب مطالعات مرتبط صورت گرفت که تجزیه و تحلیل محتوای

روند انتخاب مقالات مطالعه حاضر را نشان می‌دهد. مطالعات وارد شده بر اساس پرسش‌نامه ذکر شده ۲۷ سوال دارد که مجموع نمرات ۳۲ می‌باشد. طبق این پرسش‌نامه میانگین نمره کیفیت مقالات مورد بررسی گزارش شد.

به‌دست آمد. و پس از بررسی‌های دقیق و هم‌چنین استفاده از پرسش‌نامه دان و بلک برای سنجش کیفیت مقالات و سرانجام ۱۵ عنوان مقاله با کیفیت در خصوص نقش آنتی‌اکسیدان‌ها در تعدیل استرس اکسیداتیو ناشی از فعالیت‌های ورزشی انتخاب شد (۱۵) و مورد بررسی محققان قرار گرفت به علاوه شکل ۲،

شکل ۲: جدول مربوط به نحوه بررسی کیفیت مقالات

جدول ۱: خلاصه‌ای از مطالعات بررسی شده

نویسندگان، نام مجله و سال انتشار	نام مطالعه	نوع مطالعه	روش مطالعه	متغیرهای مستقل	متغیرهای وابسته	نتایج	محدودیت‌ها
ویکلما و همکاران <i>bioRxiv</i> ۲۰۲۵ (۱۶)	مکمل آنتی‌اکسیدانی، پاسخ پروتئوم به سه هفته تمرین سرعتی اینتروال را ترجیحاً در فیبرهای عضلانی نوع ۲ انسان کند می‌کند.	مطالعه تجربی	این تحقیق از طراحی تصادفی کنترل‌شده استفاده کرده است. شرکت‌کنندگان سه جلسه تمرین اینتروال سرعتی (۶ × ۳۰ ثانیه دوچرخه‌سواری با شدت بالا) در هفته انجام داده‌اند، در حالی که گروهی از آن‌ها مکمل‌های آنتی‌اکسیدانی دریافت کرده‌اند و گروه دیگر دارونما مصرف کرده‌اند.	مصرف مکمل‌های آنتی‌اکسیدان (ویتامین C و E)	تغییرات پروتئومی عضلات نوع ۲	مصرف مکمل‌های ویتامین C و E باعث کاهش تنظیم ژن‌های مرتبط با ROS و التهاب شده و تغییرات پروتئومی عضلات نوع ۲ را کاهش داده است، بدون تأثیر منفی بر عملکرد ورزشی.	-
تکاچنکو و همکاران <i>International Journal of Molecular Sciences</i> ۲۰۲۵ (۱۷)	غذاهای کاربردی غنی از آنتی‌اکسیدان و ورزش: دستیابی به سلامت متابولیک از طریق Nrf2 و مسیرهای مرتبط	مطالعه مروری	یک مطالعه مروری سیستماتیک که داده‌های موجود از پایگاه‌های علمی مانند PubMed، SCOPUS، Web of Science و PsycINFO را بررسی کرده است.	مصرف غذاهای غنی از آنتی‌اکسیدان و انجام ورزش	فعال‌سازی مسیر Nrf2 و بهبود سلامت متابولیک	رژیم غذایی غنی از آنتی‌اکسیدان و ورزش باعث بهبود سلامت متابولیک از طریق فعال‌سازی Nrf2 می‌شود.	شکاف‌های قابل توجه در تحقیق در مورد مکانیسم‌های مولکولی اثرات بلند مدت در جمعیت‌های مختلف مشخص نیست.
منگ و همکاران <i>Antioxidants</i> ۲۰۲۴ (۱۸)	تأثیر ورزش بدنی بر استرس اکسیداتیو و نیتروژاتیو: متعادل کردن مزایا و خطرات	مطالعه مروری	جمع‌آوری داده‌ها: اطلاعات از پایگاه‌های علمی مانند PubMed، EBSCO، Web of Science و Google Scholar بین سال‌های ۲۰۰۴ تا ۲۰۲۴ گردآوری شده است.	فعالیت بدنی	میزان استرس اکسیداتیو و نیتروژاتیو (و تعادل مزایا و خطرات ناشی از آن)	ورزش متوسط سلامت را بهبود می‌بخشد و دفاع آنتی‌اکسیدانی را تقویت می‌کند، اما ورزش بیش از حد می‌تواند استرس اکسیداتیو را افزایش دهد. آنتی‌اکسیدان‌های طبیعی مفید هستند، ولی مصرف زیاد مکمل‌ها ممکن است اثرات مثبت ورزش را کاهش دهد.	مکمل‌های با دوز بالا ممکن است مانع سازگاری با ورزش شوند. نیاز به تمرینات متناسب و تحقیقات تغذیه بیشتر دارد.
لی و همکاران <i>Frontiers in Nutrition</i> ۲۰۲۴ (۱۳)	آیا مکمل هیدروژن مولکولی می‌تواند استرس اکسیداتیو ناشی از ورزش را در بزرگسالان سالم	مطالعه مروری	جستجو در پایگاه‌های داده PubMed، Web of Science، Medline، SportDiscus و PsycINFO انجام	مصرف مکمل‌های هیدروژن مولکولی (از طریق آب غنی از هیدروژن،	سطح استرس اکسیداتیو (اندازه‌گیری شده با d-ROMs) و ظرفیت	مصرف مکمل‌های هیدروژن مولکولی (H ₂) می‌تواند به افزایش ظرفیت آنتی‌اکسیدانی در بزرگسالان سالم، به‌ویژه در تمرینات متناوب کمک	تعداد محدود مطالعات موجود در تجزیه و تحلیل. نیاز به طرح‌های مطالعه دقیق‌تر.

کاهش دهد؟	دادند. مطالعاتی که تا ۱۰ فوریه ۲۰۲۴ انجام شده بود.	حمام یا گاز هیدروژن).	آنتی‌اکسیدانی پس از ورزش.	کند، اما به‌طور مستقیم سطح استرس اکسیداتیو ناشی از ورزش را کاهش نمی‌دهد.	
پولیوس و همکاران <i>Nutrients</i> ۲۰۲۴ (۱۴)	اثرات مکمل‌های آنتی‌اکسیدانی بر عملکرد و ریکاوری فوتبال: مروری انتقادی بر شواهد موجود	مطالعه مروری	بررسی نشریات انگلیسی زبان در مورد مکمل‌های آنتی‌اکسیدانی در فوتبال. بررسی اثرات بر بهبودی قبل، حین و بعد از فعالیت‌های فوتبال.	مصرف مکمل‌های آنتی‌اکسیدانی کاهش آسیب عضلانی، کاهش التهاب کاهش استرس اکسیداتیو، معیارهای عملکردی	مکمل‌های آنتی‌اکسیدانی به کاهش آسیب عضلانی و التهاب و بهبود ریکاوری کمک می‌کنند. برخی ترکیبات مانند BET و NAC باعث افزایش عملکرد ورزشی می‌شوند، اما تحقیقات بیشتری برای بررسی اثرات دقیق آن‌ها مورد نیاز است.
حسن و همکاران <i>Human Antibodies</i> ۲۰۲۴ (۱۹)	رادیکال‌های آزاد و استرس اکسیداتیو: مکانیسم‌ها و اهداف درمانی	اطلاعات به دست آمده از پایگاه‌های اطلاعاتی الکترونیکی مانند PubMed و Web of Science. مقالات منتشر شده بین سال‌های ۱۹۸۷ و ۲۰۲۳ گنجانده شد.	رادیکال‌های آزاد	استرس اکسیداتیو، مکانیسم‌های ایجاد شده و اهداف درمانی مرتبط	استرس اکسیداتیو یکی از عوامل بیماری‌زا است، اما سیستم‌های آنتی‌اکسیدانی می‌توانند از آسیب جلوگیری کنند. آنتی‌اکسیدان‌ها نقش مهمی در تنظیم این فرآیند دارند، اما مصرف بیش از حد آن‌ها ممکن است مضر باشد. سطح بهینه ویتامین‌ها و مواد معدنی برای سلامت، رشد و کارایی سیستم ایمنی ضروری است.
سوپرونیوک و همکاران <i>Antioxidants</i> ۲۰۲۳ (۲۰)	آنتی‌اکسیدان‌های درون‌زا و برون‌زا در ایجاد خستگی عضلات اسکلتی در طول ورزش	بررسی مکانیسم‌های زیربنای ROS/RNS در ورزش. تجزیه و تحلیل اثرات آنتی‌اکسیدانی بر خستگی عضلانی.	میزان آنتی‌اکسیدان‌های درون‌زا و برون‌زا	میزان خستگی عضلانی	ROS/RNS در ورزش می‌توانند هم مضر و هم مفید باشند؛ در مقادیر زیاد باعث کاهش عملکرد عضلانی می‌شوند، اما در مقادیر کم به سازگاری‌های سلولی کمک می‌کنند. هم‌چنین، آنتی‌اکسیدان‌های برون‌زا ممکن است روند سازگاری‌های مثبت ناشی از ورزش را مختل کنند.
کلمنته سوارز و همکاران <i>Nutrients</i> ۲۰۲۳	آنتی‌اکسیدان‌ها و عملکرد ورزشی	تحلیل گونه‌های واکنشی اکسیژن و پاسخ آنتیاکسیدانی در عملکرد ورزشی	مکمل CoQ10 مکمل آب انار طبیعی	کاهش آسیب عضلانی، بهبود عملکرد	گونه‌های فعال اکسیژن (ROS) هم می‌توانند مضر باشند و هم مفید؛ در مقادیر مناسب، به کاهش

مطالعات اثرات ROS	التهاب و تنظیم سیگنال‌های مولکولی کمک می‌کنند. هم‌چنین، برخی آنتی‌اکسیدان‌ها مانند ویتامین C و E، رزوراترول و کوآنزیم Q10 به بهبود عملکرد جسمی و ذهنی کمک می‌کنند.	(PomJ)	و راهبردهای مکمل آنتی‌اکسیدان برای افزایش سلامت جسمی و روانی	(۲۱)
۷ مطالعه در معرض خطر بالای سوگیری. ۲۵ مطالعه معیارهای GRADE را برآورده نکردند.	رادیکال‌های آزاد در سیگنالینگ عضلانی نقش دارند، اما استرس اکسیداتیو به شدت تمرین وابسته است. سطح بالای ROS ممکن است آسیب عضلانی ایجاد کند، در حالی که مکمل‌های آنتی‌اکسیدانی و تمرینات مناسب به حفظ تعادل ردوکس کمک می‌کنند.	استرس اکسیداتیو، آسیب عضلانی و عملکرد ورزشی	این مطالعه با رعایت قوانین PRISMA داده‌ها را از پایگاه‌های علمی معتبر جمع‌آوری کرده و کیفیت تحقیقات را با GRADE ارزیابی کرده است. هم‌چنین، خطر سوگیری مطالعات با ابزار Cochrane تحلیل شده است.	تولدو <i>International Journal of Nutrology</i> ۲۰۲۳ (۲۲)
ورزش جامع می‌تواند از دفاع آنتی‌اکسیدان فراتر رود. اختلال انقباض عضلانی و خستگی رخ می‌دهد.	ورزش تولید ROS و RNS را افزایش می‌دهد که در مقادیر زیاد موجب خستگی عضلانی می‌شود، اما فیتوشیمیایی‌ها با فعال‌سازی Nrf2 می‌توانند استرس اکسیداتیو را کاهش داده و عملکرد ورزشی را بهبود بخشند.	میزان استرس اکسیداتیو، عملکرد عضلانی و سازگاری‌های ناشی از ورزش	بررسی نقش فیتوشیمیایی‌ها در تعدیل استرس اکسیداتیو ناشی از ورزش می‌پردازد. بررسی تأثیر آنتی‌اکسیدان‌های گیاهی بر مسیرهای سیگنالینگ مرتبط با ورزش	بارگاس مندوزا و همکاران <i>American journal of translational research</i> ۲۰۲۲ (۲۳)
مشخصات ضعیف ترکیبات فنولی در مطالعات. تنوع بالا در پروتکل‌های مکمل در طول مطالعات.	پلی‌فنول‌ها به کاهش استرس اکسیداتیو و التهاب ناشی از ورزش شدید کمک می‌کنند، اما تأثیر آن‌ها بر عملکرد ورزشی هنوز قطعی نیست.	نشانه‌های استرس اکسیداتیو ناشی از ورزش شدید بدنی انجام شده نتایج عملکرد ورزشی	تکنیک‌های ارزیابی فعالیت آنتی‌اکسیدانی در شرایط آزمایشگاهی اجماع در ارزیابی نشانگرهای چندگانه برای اطلاعات دقیق	کروک و همکاران <i>The Journal of Physiologica l Sciences</i> ۲۰۲۲ (۲۴)
اثر بخشی محدود ورزش به عنوان تنها راننده کاهش وزن.	ورزش باعث افزایش ROS می‌شود که به تنظیم ایمنی کمک می‌کند، در حالی که HO-1 و بیلی‌روبین التهاب و استرس اکسیداتیو را کاهش داده و	شدت و مدت تمرین ورزشی سطح بیلی‌روبین پلاسما متابولیک	بررسی تأثیر ورزش بر اختلال عملکرد متابولیک و التهاب. تجزیه و تحلیل نقش بیلی‌روبین به عنوان آنتی‌اکسیدان و هورمون.	تراویس توماس و همکاران <i>Antioxidants</i> ۲۰۲۲ (۲۵)

متابولیسم را بهبود می‌بخشند.			برای هم‌اکسیژناز و بیلی‌روبین				
آنتی‌اکسیدان‌ها به تنهایی نمی‌توانند آسیب‌های پوست را درمان کنند. عوامل دیگر ممکن است به آسیب اکسیداتیو کمک کنند.	استرس اکسیداتیو می‌تواند در درمان برخی بیماری‌ها مفید باشد، اما تعادل RONS برای موفقیت ضروری است. تنظیم سیستم آنتی‌اکسیدانی به بهبود درمان‌های مرتبط با سرطان و بیماری‌های عصبی کمک می‌کند.	تنظیم پاسخ آنتی‌اکسیدانی بر درمان بیماری‌های مرتبط با استرس اکسیداتیو، بیماری‌های قلبی و اختلالات عصبی.	میزان گونه‌های فعال اکسیژن و نیتروژن (RONS) و فعالیت سیستم آنتی‌اکسیدانی در بدن.	توصیف سیستم‌های آنزیمی در شرایط طبیعی و پاتولوژیک. نکات برجسته اختلال در پاسخ‌های آنتی‌اکسیدانی در بیماران	مطالعه مروری	تعدیل پاسخ آنتی‌اکسیدانی برای درمان‌های بهتر القاکننده استرس اکسیداتیو: چگونه از دو روی یک مدال بهره ببریم؟	شاو و همکاران <i>Biomedicine</i> 5 ۲۰۲۲ (۲۶)
مطالعات محدود در مورد اثرات آنتی‌اکسیدانی تمرین مقاومتی. شکاف در آگاهی از تغییرات ظرفیت آنتی‌اکسیدانی عضلانی.	تمرینات ورزشی باعث افزایش آنزیم‌های آنتی‌اکسیدانی، کاهش آسیب اکسیداتیو، کاهش خستگی عضلانی و بهبود عملکرد ورزشی می‌شوند.	فعالیت آنزیم‌های آنتی‌اکسیدانی در عضله‌های اسکلتی آسیب اکسیداتیو عضلانی و سطوح خستگی	شدت و مدت تمرین استقامتی تمرینات تناوبی با شدت بالا و دوره‌های بهبودی	تجزیه و تحلیل فعالیت آنزیم آنتی‌اکسیدانی در عضله‌های اسکلتی در اثرات تمرین ورزشی.	مطالعه مروری	تمرین ورزشی و آنزیم‌های آنتی‌اکسیدانی عضله اسکلتی: به‌روزرسانی	پاورز و همکاران <i>Antioxidants</i> ۲۰۲۲ (۲۷)
بررسی حداقل آسیب DNA اکسیداتیو در طول ورزش. تمرکز محدود بر اسیدهای نوکلئیک در مقایسه با سایر ماکرومولکولها.	ورزش باعث افزایش تولید گونه‌های فعال اکسیژن می‌شود، که می‌تواند به آسیب DNA منجر شود. شدت، مدت و نوع ورزش نقش مهمی در میزان این آسیب دارند. با این حال، ورزش منظم می‌تواند مکانیسم‌های حفاظتی را فعال کند و از آسیب DNA جلوگیری کند.	سطوح آسیب DNA اکسیداتیو تولید گونه‌های اکسیژن واکنشی (ROS)	روش تمرین شدت ورزش مدت تمرین شرایط ورزش	مقالات مجله با بررسی هم‌تایان در مورد ورزش و آسیب DNA اکسیداتیو. ۸- هیدروکسیدئوکسیگوانوزین و آزمون دنباله‌دار برای ارزیابی.	مطالعه مروری	مروری روایی بر استرس اکسیداتیو ناشی از ورزش: آسیب اکسیداتیو DNA با تأکید	الخورانی <i>The Open Sports Sciences Journal</i> ۲۰۲۲ (۲۸)

جدول ۲: پرسش‌نامه کیفیت سنجی Black و Downs

مطالعات عناوین	ویکلسم و همکاران	تکاچنکو و همکاران	منگ و همکاران	لی و همکاران	پولیوس و همکاران	حسن و همکاران	سوپرونیوک و همکاران	کلمنته سوارز و همکاران	تولدو	بارگاس مندوزا و همکاران	کروک و همکاران	تراویس توماس و همکاران	شاو و همکاران	پاورز و همکاران	الهورانی
آیا فرضیات و اهداف مطالعه به وضوح شرح داده شده است؟	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱
آیا نتایج اصلی به وضوح شرح داده شده است؟	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱
آیا ویژگی بیماریان به وضوح شرح داده شده است؟	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱
آیا مداخلات شرح داده شده است؟	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱
آیا در خصوص عوامل مخدوش کننده توضیحاتی ارائه شده است؟	۱	۰	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۰	۱	۱	۱	۱	۱	۱
آیا یافته‌ها به وضوح شرح داده شده است؟	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱
آیا داده‌های این مطالعه بصورت تصادفی برای پیامدهای اصلی ارائه شده است؟	۱	۱	۰	۱	۱	۱	۱	۰	۰	۱	۱	۱	۱	۱	۰
آیا عوارض جانبی گزارش شده است؟	۱	۱	۱	۰	۱	۰	۰	۱	۱	۰	۱	۰	۰	۰	۱
آیا در خصوص ترک بیماران از مطالعه و عوارض آن اطلاعاتی ارائه شده است؟	۱	۱	۰	۱	۰	۱	۰	۱	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
آیا مقادیر واقعی داده‌ها گزارش شده است (بصورت دقیق نه تخمینی)؟	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱
آیا در خصوص نحوه انتخاب	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱

نمونه‌های مطالعه اطلاعاتی ارائه شده است؟

۰	۱	۱	۱	۰	۱	۱	۱	۱	۰	۱	۱	۱	۰	۰	آیا آزمودنی‌ها آمادگی لازم را برای اجرای آزمون داشتند؟
۰	۱	۱	۱	۱	۰	۰	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	آیا در مورد خصوصیات مکان و امکانات اطلاعاتی ارائه شده است؟
۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۱	۰	۰	۰	۱	۱	۰	آیا در خصوص تلاش مداخلات که بیماران داشتند اطلاعاتی ارائه شده است؟
۰	۱	۱	۱	۱	۰	۱	۱	۰	۱	۰	۱	۱	۰	۱	آیا برای یکسان‌سازی مطالعه اطلاعاتی ارائه شده است؟
۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	آیا نتایج مطالعه پس از نرمال کردن داده‌ها به وضوح شرح داده شده است؟
۱	۱	۱	۱	۱	۰	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	آیا اطلاعاتی از نتایج دوره مداخلات تمرینی و گروه کنترل ارائه شده است؟
۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	آیا از آزمون‌های آماری مناسبی برای تحلیل داده‌ها استفاده شده است؟
۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	آیا مداخلات قابل اعتماد بود؟
۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	آیا معیار نتایج اصلی قابل اعتماد بود؟
۰	۰	۰	۰	۰	۰	۱	۰	۱	۰	۰	۰	۰	۰	۰	آیا گروه‌ها تحت مداخلات متفاوتی قرار داشتند؟
۱	۱	۱	۱	۱	۱	۰	۱	۰	۱	۰	۱	۱	۱	۱	آیا آزمودنی‌ها یکساز می‌شدند؟
۰	۱	۱	۱	۰	۰	۱	۰	۰	۱	۱	۱	۰	۰	۱	آیا آزمودنی‌ها به صورت تصادفی در گروه‌ها قرار گرفتند؟

اسداله اسدی و همکاران

۱	۱	۱	۱	۰	۰	۱	۱	۱	۰	۰	۱	۱	۱	۱	آیا مداخلات به صورت تصادفی اعمال شد؟
۱	۰	۰	۰	۰	۱	۱	۰	۰	۱	۰	۱	۱	۱	۱	آیا شرایطی برای عوامل کنترل نشده در نظر گرفته شده بود؟
۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	آیا برنامه خاصی برای از دست دادن بیماران داشتید؟
۳	۳	۳	۳	۳	۳	۴	۴	۳	۴	۳	۳	۳	۴	۴	آیا مقالات قابل اعتماد و استناد هستند؟
۶۴/۵۱	۷۰/۹۶	۷۰/۹۶	۷۰/۹۶	۶۷/۷۴	۶۴/۵۱	۱/۱۹	۷۷/۴۱	۶۴/۵۱	۷۴/۱۹	۶۷/۷۴	۷۷/۴۱	۷۴/۱۹	۷۰/۹۶	۸۰/۶۴	کیفیت مقالات بر حسب درصد
						۷۴									

نتایج

یافته‌های حاصل از مرور مقالات نشان‌دهنده نقش پیچیده و دوگانه گونه‌های فعال اکسیژن (ROS) و نیتروژن (RNS) در پاسخ به فعالیت ورزشی هستند. در غلظت‌های پایین، ROS و RNS به عنوان پیام‌رسان‌های سلولی در سازگاری‌های عضلانی، تنظیم پاسخ‌های التهابی و بهبود متابولیسم نقش دارند (۱۸،۱۹،۲۰،۲۳). اما در غلظت‌های بالا می‌توانند منجر به استرس اکسیداتیو، آسیب سلولی و کاهش عملکرد ورزشی شوند (۱۸،۲۰،۲۱،۲۶). ورزش منظم با شدت متوسط از طریق فعال‌سازی مسیر Nrf2 و افزایش فعالیت آنزیم‌هایی مانند هم‌اکسیژناز-1 (HO-1)، ظرفیت دفاعی آنتی‌اکسیدانی را تقویت می‌کند و آسیب‌های اکسیداتیو را کاهش می‌دهد (۱۳،۱۴،۲۱،۲۳،۲۵). مکمل‌های آنتی‌اکسیدانی مختلف، از جمله ویتامین‌های C و E، رزوراترول Resveratrol، کوآنزیم Q10 و ترکیبات نوظهور مانند هیدروژن مولکولی، بتائین Betaine (BET) و استیل‌سیستئین N-Acetylcysteine (NAC)، با کاهش التهاب، آسیب عضلانی و خستگی به بهبود ریکاوری کمک می‌کنند، هرچند اثرات بلندمدت و دوز بهینه آن‌ها نیازمند بررسی بیشتر است (۱۲،۱۵،۱۶،۱۹). لازم به ذکر است که مصرف بیش از حد این مکمل‌ها ممکن است با اختلال در سازگاری‌های فیزیولوژیکی ناشی از ورزش، اثرات منفی بر عملکرد داشته باشد (۱۴،۱۷،۱۸). در مجموع، حفظ تعادل میان تولید ROS و فعالیت سیستم‌های آنتی‌اکسیدانی برای بهینه‌سازی سلامت و عملکرد ورزشی حیاتی است (۱۷،۲۰،۲۴). و تحقیقات آینده باید به تعیین دقیق مکانیسم‌ها و دوزهای مؤثر اختصاص یابد.

بحث

نتایج این مطالعه مروری سیستماتیک، بر پایه تحلیل ۱۵ مطالعه با کیفیت، تصویری روشن از نقش دوگانه گونه‌های فعال اکسیژن (ROS) و نیتروژن (RNS) در واکنش بدن به ورزش ارائه می‌کند. در مقادیر کم، این مولکول‌ها نه تنها مضر نیستند، بلکه برای سازگاری عضلات، کنترل التهاب و بهبود متابولیسم

ضروری هستند (۱۸،۱۹،۲۰،۲۳). اما زمانی که میزان آن‌ها بیش از حد بالا می‌رود، ورق برمی‌گردد و این مولکول‌ها به عامل ایجاد استرس اکسیداتیو، آسیب DNA، خستگی و افت عملکرد ورزشی تبدیل می‌شوند (۱۸،۲۰،۲۱،۲۶). این اثر دوسویه با آنچه مطالعات پیشین گزارش کرده‌اند، مطابقت دارد (۷،۸). شواهد قوی نشان می‌دهد که ورزش با شدت متوسط می‌تواند موازنه را به سمت اثرات مثبت ببرد. این نوع تمرینات با فعال‌سازی مسیر Nrf2 و افزایش فعالیت آنزیم‌های محافظ مانند SOD، کاتالاز و HO-1، سپر دفاعی آنتی‌اکسیدانی بدن را تقویت می‌کنند و آسیب‌های ناشی از رادیکال‌های آزاد را کاهش می‌دهند (۱۳،۱۴،۲۱،۲۳،۲۵). در مقابل، تمرینات بسیار سنگین یا طولانی‌مدت ممکن است این تعادل ظریف را بر هم بزنند و اثرات منفی بر جای بگذارند (۱۴،۲۰،۲۶). مکمل‌های آنتی‌اکسیدانی از ویتامین‌های C و E گرفته تا ترکیباتی مانند رزوراترول، کوآنزیم Q10، هیدروژن مولکولی، بتائین (BET) و استیل‌سیستئین (NAC) طبق یافته‌ها می‌توانند التهاب، آسیب عضلانی و خستگی را کاهش دهند و به ریکاوری کمک کنند (۱۲،۱۵،۱۶،۱۹). با این حال، مصرف بی‌رویه آن‌ها همیشه به نفع بدن نیست. مهار بیش از حد سیگنال‌های ROS می‌تواند فرآیندهایی مثل تولید میتوکندری Mitochondrion های جدید و تقویت سیستم دفاعی طبیعی بدن را کند کند (۱۴،۱۷،۱۸). نکته‌ای که در مطالعات قبلی هم به آن هشدار داده شده است (۸،۹) رژیم‌های غذایی سرشار از پلی‌فنول‌ها و سایر ترکیبات گیاهی هم می‌توانند با فعال کردن Nrf2، به کاهش استرس اکسیداتیو و التهاب کمک کنند (۱۳،۲۱،۲۲). هرچند هنوز شواهد کافی برای تأثیر مستقیم آن‌ها بر عملکرد ورزشی وجود ندارد (۲۲). با وجود این یافته‌ها، برخی محدودیت‌ها باید در نظر گرفته شود: تفاوت در طراحی مطالعات، روش‌های اندازه‌گیری، و دوز و زمان‌بندی مصرف مکمل‌ها، مقایسه نتایج را دشوار کرده است (۱۵،۲۲). هم‌چنین، بیشتر تحقیقات روی بزرگسالان سالم انجام شده و اطلاعات کمی درباره ورزشکاران حرفه‌ای یا افراد با شرایط خاص موجود است (۱۳،۲۰). علاوه بر این یافته‌های این مطالعه نشان می‌دهد

پلی مورفیسیم‌های ژنی مرتبط با سیستم آنتی‌اکسیدانی) می‌تواند به بهینه‌سازی نتایج کمک کند.

نتیجه‌گیری

آنتی‌اکسیدان‌ها به‌عنوان یکی از ارکان کلیدی در تعدیل و کنترل استرس اکسیداتیو ناشی از فعالیت بدنی شناخته می‌شوند. شواهد نشان می‌دهد که انجام ورزش با شدت متوسط می‌تواند از طریق تقویت سیستم دفاع آنتی‌اکسیدانی درون‌زا، ظرفیت بدن را برای مقابله با رادیکال‌های آزاد افزایش دهد. در مقابل، تمرینات با شدت یا حجم بسیار بالا ممکن است این تعادل ردوکس را برهم زده و منجر به آسیب اکسیداتیو و کاهش عملکرد شوند. مصرف هدفمند و متعادل مکمل‌های آنتی‌اکسیدانی، مانند ویتامین‌های C و E، هیدروژن مولکولی و N-استیل‌سیستئین (NAC)، می‌تواند به بهبود فرآیند ریکاوری، کاهش التهاب و محافظت از بافت‌های عضلانی کمک کند، هرچند مصرف بیش‌ازحد آن‌ها خطر تداخل با سازگاری‌های فیزیولوژیکی ناشی از تمرین را به‌همراه دارد. علاوه بر این، رژیم‌های غذایی سرشار از ترکیبات پلی‌فنولی و فیتوشیمیایی‌ها از طریق مکانیسم‌هایی نظیر فعال‌سازی مسیر Nrf2، در کاهش استرس اکسیداتیو و بهبود سلامت متابولیک نقش مؤثری ایفا می‌کنند. به‌طور کلی، یک رویکرد جامع که شامل طراحی برنامه‌های ورزشی با شدت مناسب، تغذیه متعادل و استفاده هوشمندانه و زمان‌بندی‌شده از مکمل‌های آنتی‌اکسیدانی باشد، می‌تواند به حفظ سلامت عمومی و ارتقاء عملکرد ورزشی کمک کند. با این حال، تعیین دوز بهینه، زمان مصرف و ارزیابی اثرات بلندمدت این مداخلات نیازمند انجام مطالعات کنترل‌شده و طولی بیشتر است.

حامی مالی: ندارد.

مشارکت نویسندگان

تمامی نویسندگان نقش یکسانی در طراحی این مطالعه داشتند.

که فعالیت ورزشی با شدت متوسط به طور معناداری موجب تقویت سیستم آنتی‌اکسیدانی درون‌زا می‌شود، نتیجه‌ای که با کارهای پاورز و همکاران (۲۷). درباره نقش ورزش در فعال‌سازی مسیر Nrf2 همسو است. هر دو مطالعه بر این نکته تأکید دارند که ورزش متوسط می‌تواند تعادل ردوکس را بهبود بخشد. از سوی دیگر، نتایج ما در مورد اثرات منفی تمرینات با شدت بالا بر استرس اکسیداتیو با یافته‌های مارگاریتلیس و همکاران درباره ارتباط بین ورزش شدید و افزایش نشانگرهای آسیب اکسیداتیو همخوانی دارد (۲۹). در زمینه مکمل‌های آنتی‌اکسیدانی، مطالعه ما و تحقیقات مارگاریتلیس و همکاران هر دو به تأثیر مثبت این ترکیبات بر کاهش آسیب عضلانی اشاره کرده‌اند (۳۰). با این حال، در تضاد با این یافته‌ها، مطالعه ریستو و همکاران نشان داده‌اند که مصرف آنتی‌اکسیدان‌ها ممکن است با سازگاری‌های ناشی از تمرین تداخل داشته باشد. این تناقض‌ها احتمالاً ناشی از تفاوت در دوز مصرفی، مدت مداخله و ویژگی‌های فردی شرکت‌کنندگان است (۳۱). با توجه به تناقضات موجود در مطالعات فعلی، پیشنهاد می‌شود پژوهش‌های آتی با طراحی کارآزمایی‌های کنترل‌شده تصادفی (RCTs) به بررسی دوز-پاسخ بهینه مکمل‌های آنتی‌اکسیدانی (مانند NAC، هیدروژن مولکولی و پلی‌فنول‌ها) در ورزشکاران با سطوح تمرینی مختلف بپردازند. هم‌چنین، ارزیابی زمان‌بندی مصرف (پیش/حین/پس از تمرین) و تأثیر ترکیبی آن‌ها با رژیم‌های غذایی غنی از فیتوشیمیایی‌ها (Phytochemicals) ضروری است. مطالعات باید اثرات بلندمدت این مداخلات را بر سازگاری‌های تمرینی، بیومارکر Biomarker. های استرس اکسیداتیو (مانند مالون دی‌آلدئید Malondialdehyde و گلوپتاتینون Glutathione احیا شده) و عملکرد ورزشی بررسی کنند. استفاده از روش‌های امیکس Omics مانند ترانسکریپتومیکس Transcriptomics و پروتئومیکس Proteomics برای شناسایی مسیرهای مولکولی دقیق تنظیم‌شده توسط آنتی‌اکسیدان‌ها نیز پیشنهاد می‌شود. در نهایت، توسعه دستورالعمل‌های شخصی‌سازی‌شده بر اساس ویژگی‌های فردی (سن، جنس، وضعیت تمرینی و

References:

- 1-Bouchard C, Dionne FT, Simoneau JA, Boulay MR. 2: Genetics of Aerobic and Anaerobic Performances. *Exercise and Sport Sciences Reviews* 1992; 20(1): 27-58.
- 2-Jasiulionis MG. *Abnormal Epigenetic Regulation of Immune System during Aging*. *Front Immunol* 2018; 9: 197.
- 3-Soloviev A, Sydorenko V. *Oxidative and Nitrous Stress Underlies Vascular Malfunction Induced by Ionizing Radiation and Diabetes*. *Cardiovasc Toxicol* 2024; 24(8): 776-88.
- 4-Saleh EAM, Al-Dolaimy F, Qasim Almajidi Y, Baymakov S, Kader M MA, Ullah MI, et al. *Oxidative Stress Affects the Beginning of the Growth of Cancer Cells through a Variety of Routes*. *Pathol Res Pract* 2023; 249: 154664.
- 5-Nguyen T, Nioi P, Pickett CB. *The Nrf2-Antioxidant Response Element Signaling Pathway and Its Activation by Oxidative Stress*. *Journal of Biological Chemistry* 2009; 284(20): 13291-295.
- 6-6-Jomova K, Alomar SY, Alwasel SH, Nepovimova E, Kuca K, Valko M. *Several Lines of Antioxidant Defense Against Oxidative Stress: Antioxidant Enzymes, Nanomaterials with Multiple Enzyme-Mimicking Activities, and Low-Molecular-Weight Antioxidants*. *Arch Toxicol* 2024; 98(5): 1323-67.
- 7-7-Korczywska-Łącka I, Słowikowski B, Piekut T, Hurła M, Banaszek N, Szymanowicz O, Jagodziński PP, et al. Disorders of endogenous and exogenous antioxidants in neurological diseases. *Antioxidants* 2023; 12(10): 1811.
- 8-Casper E. *The Crosstalk between Nrf2 and NF-Kappab Pathways in Coronary Artery Disease: Can It be Regulated by SIRT6?* *Life Sci* 2023; 330: 122007.
- 9-Tu W, Wang H, Li S, Liu Q, Sha H. *The Anti-Inflammatory and Anti-Oxidant Mechanisms of the Keap1/Nrf2/ARE Signaling Pathway in Chronic Diseases*. *Aging Dis* 2019; 10(3): 637-51.
- 10-Peternelj TT, Coombes JS. *Antioxidant Supplementation during Exercise Training: Beneficial or Detrimental?* *Sports Medicine* 2011; 41(12): 1043-069.
- 11-Jordan AC, Perry CGR, Cheng AJ. *Promoting a Pro-Oxidant State in Skeletal Muscle: Potential Dietary, Environmental, and Exercise Interventions for Enhancing Endurance-Training Adaptations*. *Free Radic Biol Med* 2021; 176: 189-202.
- 12-McLeay Y, Stannard S, Houltham S, Starck C. *Dietary Thiols in Exercise: Oxidative Stress Defence, Exercise Performance, and Adaptation*. *J Int Soc Sports Nutr* 2017; 14: 12.
- 13-Li Y, Bing R, Liu M, Shang Z, Huang Y, Zhou K, et al. *Can Molecular Hydrogen Supplementation Reduce Exercise-Induced Oxidative Stress in Healthy Adults? A Systematic Review and Meta-Analysis*. *Front Nutr* 2024; 11: 1328705.
- 14-Poulios A, Papanikolaou K, Draganidis D, Tsimeas P, Chatzinikolaou A, Tsiokanos A, et al. *The Effects of Antioxidant Supplementation on Soccer Performance and Recovery: A Critical Review of the Available Evidence*. *Nutrients* 2024; 16(22): 3803.

- 15-Downs SH, Black N. *The Feasibility of Creating a Checklist for the Assessment of the Methodological Quality Both of Randomised and Non-Randomised Studies of Health Care Interventions*. J Epidemiol Community Health 1998; 52(6): 377-84.
- 16-Wyckelsma VL, Murgia M, Kamandulis S, Gastaldello S, Brazaitis M, Snieckus A, et al. *Antioxidant Supplementation Blunts the Proteome Response to Three Weeks of Sprint Interval Training Preferentially in Human Type 2 Muscle Fibres*. J Physiol 2025
- 17-Tkaczenko H, Kurhaluk N. *Antioxidant-Rich Functional Foods and Exercise: Unlocking Metabolic Health through Nrf2 and Related Pathways*. Int J Mol Sci 2025; 26(3): 1098.
- 18-Meng Q, CH Su. *The Impact of Physical Exercise on Oxidative and Nitrosative Stress: Balancing the Benefits and Risks*. Antioxidants 2024; 13(5): 573.
- 19-Hassan HA, Ahmed HS, Hassan DF. *Free Radicals and Oxidative Stress: Mechanisms and Therapeutic Targets*. Human Antibodies 2024; 32(4): 151-67.
- 20-Supruniuk E, Górski J, Chabowski A. *Endogenous and Exogenous Antioxidants in Skeletal Muscle Fatigue Development during Exercise*. Antioxidants 2023; 12(2): 501.
- 21-Clemente-Suárez VJ, Bustamante-Sanchez Á, Mielgo-Ayuso J, Martínez-Guardado I, Martín-Rodríguez A, Tornero-Aguilera JF. *Antioxidants and Sports Performance*. Nutrients 2023; 15(10): 2371.
- 22-Toledo ICA. *Clinical, Cellular and Molecular Approaches to Oxidative Stress in Athletes' Bodies: A Systematic and Integrative Review*. International Journal of Nutrology 2023; 16(1).
- 23-Vargas-Mendoza N, Morales-González Á, Madrigal-Santillán EO, Angeles-Valencia M, Anguiano-Robledo L, González-López LL, et al. *Phytochemicals and Modulation of Exercise-Induced Oxidative Stress: A Novel Overview of Antioxidants*. Am J Transl Res 2022; 14(11): 8292-314.
- 24-Kruk J, Aboul-Enein BH, Duchnik E, Marchlewicz M. *Antioxidative Properties of Phenolic Compounds and their Effect on Oxidative Stress Induced by Severe Physical Exercise*. J Physiol Sci 2022; 72(1): 19.
- 25-Thomas DT, DelCimmutto NR, Flack KD, Stec DE, Hinds TD Jr. *Reactive Oxygen Species (ROS) and Antioxidants as Immunomodulators in Exercise: Implications for Heme Oxygenase and Bilirubin*. Antioxidants 2022; 11(2): 179.
- 26-Shaw P, Kumar N, Sahun M, Smits E, Bogaerts A, Privat-Maldonado A. *Modulating the Antioxidant Response for Better Oxidative Stress-Inducing Therapies: How to Take Advantage of Two Sides of the Same Medal?* Biomedicines 2022; 10(4): 823.
- 27-Powers SK, Goldstein E, Schragger M, Ji LL. *Exercise Training and Skeletal Muscle Antioxidant Enzymes: An Update*. Antioxidants 2022; 12(1): 39.
- 28-Al-Horani RA. *A Narrative Review of Exercise-Induced Oxidative Stress: Oxidative DNA Damage Underlined*. The Open Sports Sciences Journal 2022; 15(1).

29-Margaritelis NV, Paschalis V, Theodorou AA, Vassiliou V, Kyparos A, Nikolaidis MG. *Rapid Decreases of Key Antioxidant Molecules in Critically Ill Patients: A Personalized Approach*. Clin Nutr 2020; 39(4): 1146-54.

30-Margaritelis NV, Theodorou AA, Chatzinikolaou PN, Kyparos A, Nikolaidis MG, Paschalis V. *Eccentric Exercise Per Se Does Not*

Affect Muscle Damage Biomarkers: Early and Late Phase Adaptations. Eur J Appl Physiol 2021; 121(2): 549-59.

31-Ristow M, Zarse K, Oberbach A, Klötting N, Birringer M, Kiehntopf M. *Antioxidants Prevent Health-Promoting Effects of Physical Exercise in Humans*. Roc Natl Acad Sci USA 2009; 106(21): 8665-70.

Role of Antioxidants in Regulating Exercise-Induced Oxidative Stress: A Review of Molecular Mechanisms and Functional Impacts

Asadollah Asadi¹, Narges Yazdan Nasab¹, Zahra Hormati Oughoulbaig²,
Seyedeh Zeinab Parandak², Amir Hossein Hormati Oughoulbaig^{*2}

Review Article

Introduction: Exercise prompts oxidative stress through the production of reactive oxygen species (ROS), triggering complex physiological mechanisms that play a dual role in both athletic adaptation and cellular damage. This study examined the paradoxical nature of ROS (beneficial signaling vs. harmful effects) and controversies surrounding antioxidant supplementation's impact on athletic performance. Our goals were to analyze the mechanism of antioxidant-ROS interactions and mechanisms and develop personalized antioxidant strategies based on individual characteristics and training regimens.

Methods: This systematic review searched PubMed, Scopus, Web of Science, and PsycINFO (2022-2025). We included review articles, experimental studies, and observational studies related to antioxidants, oxidative stress, and physical activity. Exclusions comprised studies without full-text access, irrelevant to biological mechanisms/functional outcomes, or that involved participants with underlying medical conditions.

Results: Analysis of 15 qualifying studies (out of 142 initially identified) revealed that moderate-intensity exercise enhanced antioxidant defenses via Nrf2 pathway activation, while balanced ROS/RNS levels facilitated muscular adaptation. Although antioxidant supplements (like vitamins C/E, polyphenols, coenzyme Q10) supported recovery, excessive intake could impair training adaptation.

Conclusion: Maintaining ROS-antioxidant equilibrium is crucial for athletic performance and well-being. Moderate exercise optimizes antioxidant defenses, whereas intense training may disrupt this balance. Targeted supplementation and polyphenol-rich diets can enhance recovery, but excessive intake might hinder training adaptations. Future research needs to determine optimal dosing protocols and investigate long-term effects.

Keywords: Oxidative stress, Antioxidants, Athletic performance, Cell signaling, Recovery.

Citation: Asadi A, Yazdan Nasab N, Hormati Oughoulbaig Z, Parandak S.Z, Hormati Oughoulbaig A.H. **Role of Antioxidants in Regulating Exercise-Induced Oxidative Stress: A Review of Molecular Mechanisms and Functional Impacts.** J Shahid Sadoughi Uni Med Sci 2025; 33(9): 9369-85.

¹Department of Biology, Faculty of Basic Sciences, Mohaghegh Ardabili University, Ardabil, Iran.

²Department of Sports Physiology, Faculty of Educational Sciences and Psychology, Mohaghegh Ardabili University, Ardabil, Iran.

*Corresponding author: Tel: 09920147882, email: amirhosseinhormati@uma.ac.ir